

Roman v šestih delih z oplogom.

ZLOČIN IN KAZEN

Poslovni Vladimir Levstik.

F. M. Dostojevski:

"No, pa sem res pijan; assez cause! (Dovolj je besedi!) je dejal. "To je zabava!"

"Tega še manjka, da bi bila to zabava!" je vzkliknil Razkolnikov in tudi vstal.

"Kaj je stvar takšna," je odgovoril Svidrigajlov in nekako začudeno pogledal Razkolnikova.

"Kaj je to?" je vzkliknil Svidrigajlov in se obrnil. "Zdi se mi vendar, da sem rekel —"

"Kaj je to?" je vzkliknil Svidrigajlov in se obrnil. "Zdi se mi vendar, da sem rekel —"

tudi zavodom precejšnjo vsoto; nazadnje pa sem ji pripovedoval zgodovino Zofije Semenovne z vsemi podrobnostmi, ne da bi kaj prikrival.

"Nič ne de, vseeno pojdem." "Kakor hočete, toda jaz vam ne bom drugoval. Kaj to meni mar? Vidite, takoj sva doma.

"Ah, to vam gre po glavi!" se je zamejal Svidrigajlov. "Čudili bi se pravzaprav, ako bi molčali o tem po vsem, kar se je godilo.

"O, saj o tem ne govorim, o tem ne govorim, dasi sem slišal marsikaj; se, reči sem hoteli zakaj se venomer tako razburjate in hudujete!

"Razumem vas; sicer pa se ne trudite preveč in ne govorite, ako se vam ravno ne ljubi; saj vem, kakšna vprašanja imate na srcu: moralna, kaj ne? Vprašanja, ki vas mučijo kot dekavljana in človeka?"

"Zdi se mi, da me hočete nalašč razjariti, samo da bi vas zdaj pustil..." "Čudak ste! A medtem sva prišla že na stopnice.

"Kakšno ste! O vaših zadevih nalašč nisem govoril z vami, dasi lahko mislite, kako me muči radovednost.

"Sicer bom tačas v stanovanju, seveda ne k vam, nego k Zofiji Semenovni, opravičite se, da me ni bilo k pogrebu."

Berač, odvetnik in kuharica

Dragi gospodi! Pomagajte ubogemu, nesrečnemu človeku, ki že tri dni ni jedel. Nimam niti par kopeck za prenočišče...

— Sedaj bi mogel dobiti mesto v pokrajini... V Kalugi... Ni mam denarja za potovanje...

— Slišite, pred tremi dnevi ste me na cesti prosili vbojajme. Takrat ste rekli, da ste bivši dijak...

— Ne, motite se! Je pripomnil berač, ki je bil sicer bivši učitelj. Prilagodil sem se vsem okolnostem...

— To je lopovščina... Z vami bom napravil kratak proces... Poklical bom stražnika in vas dal zapreti.

— Ne lažem... Lahko vam prinesem svoje dokumente... — Kdo vam bo verjel? Lažnjavec...

— Odvetnik je obsul berača z očitki, berač je sklonil glavo in rekel ponosno: — Da, gospod, legal sem...

— Ne misel! Kdor hoče, najde zmerom delo. Vi ste mladi, zdravi, močni, toda malopridnež prijatelj... Iz vaših ust smrdi kankor iz točilnice.

— Kaj naj storite? je zaklical Skvorcov, in to še vprašate? Delati — to je treba storiti. Treba je delati, dragi moj!

— Lahko za vas, gospod doktor, je pripomnil berač z grenkim nasmehom, kje pa naj se fizično udeležujem? Za prodajalca sem prester. To je treba začeti kot vsajeno.

— Nesmisel! gnili igovori. Zakaj ne greste sekati drv? — Prosim, saj se ne upiram osekati drv, toda tudi drvarji sede brez dela!

— Tako govore vai lenuhi... Če se vam kaj predlaga, pridejte z igovori. Ali hočete sekati same drva? — Prosim!

— Dobro, bomo videli, ako imate pošteno voljo do dela! Odvetnik je poklical kuharico in rekel: — Olga, odvedite tega gospoda v drvarnico, kjer bo sekal drva!

Berač je neodločno skomignil s rameni in šel za kuharico. Sopeč po njegovi hoji se je moglo ugotoviti, da nima nobene volje do dela in da se je le iz sebičnosti izjavil pripravljenega za sekanje drv.

— Odvetnik je hitel v jedilnico. Skoz okno je mogel videti drvarice in drvarnice. Videl je, kako je šla kuharica z beračem čez dvorišče proti drvarnici. Olga je veselo gledala na berača in nekaj mrmrala. Jogo je odprla vrata drvarnice. Potem je videl, kako je lažni učitelj sedel in kako mu je vrata kuharice odprla pred nosom. Berač je neodločno prijel

kos lesa, ga vtaknil med nogi in udaril s sekuro po njem... Toda les je omahnil in padel na tla... Berač ga je vzdignil, si mel roki od mraza in previdno mahnil s sekuro...

— Tu je rubel, podari mu ga. Potem naj dobi kaj za želodec... Reci mu, da lahko pride sekati drva vsakega prvega v mesecu.

— Vidim, da so moje besede vplivale na vas. Tu imate tri ruble. Vidim, da ste opustili plačilo in imate voljo do dela. Kako vam je ime?

— Luškov, gospod doktor! — Torej plačate Luškovo, sedaj vam moram pokazati delo, imate li kaj pisavo? — Da, gospod doktor!

— Potem idite jutri s tem pisalom k mojemu prijatelju, ki išče piarja. Delajte, ne napravite mi aramote, opustite plačilo, in ne pozabite besed, ki sem vam jih rekel. Zbogom!

Segel je v Luškovo roko. Luškov je vzel pislo in se ni vrnil nikoli več.

Minulo je dvoje let. Ko je stal nekot odvetnik pred gledališko blagajno in kupoval vstopnico, je opazil pred seboj majhnega moža, ki si je kupil balkonsko vstopnico. Prepoznal je v tujcu Luškova.

— Luškov, ali ste vi? je vprašal Skvorcov. Kako je z vami? Kaj delate? — Hvala, gospod doktor, meni se godi prav dobro. Delam pri nekem notarju in zaslužim mesečno petdeset rublov...

— Hvala Bogu, to me veseli... Saj sem bil v nekem smislu vaš svetovalec. Spravil sem vas na pravo pot. Ali se spominjate, kako sem vas ozmerjal? Veseli me, da so moje besede padle na dobra tla.

— Tudi jaz vas zahvaljujem, gospod doktor, je skromno pripomnil Luškov. Da nisem bil prišel takrat k vam, bi bil morda še danes berač. Da, v vaši hiši sem našel rešitev.

— To me veseli. — Iznova vas zahvaljujem za vaše lepe besede, gospod doktor. Hvaležen sem vam, še bolj pa vaših kuharici Olgi. Bila je plemenita, dobra duša. Bog naj ji da prav dolgo zdravje! Vi ste govorili lepo, toda rešila me je kuharica.

— Kako to? je vprašal odvetnik začuden. — Sedaj vam lahko izdam majhno skrivnost, gospod doktor... Vselej ko sem prišel k vam sekati drva, me je vaša kuharica zmerjala: ti lopov, ti pijanec! Nobena veselja ne boš imel na zemlji in ko boš umrl, prideš v peklo, in vico! To je trajalo celure...

— Pri tem je jokala, ker sem se ji amilil. Toda glavna stvar je bila, da je cepila drva mesto mene... V vaši drvarnici, gospod doktor, nisem razcepil niti kosčka lesa. Kako me je rešila, zakaj sem se spremenil, zakaj sem se odpovedal alkoholu, tega ne vem. Toda eno vem: besede in plemenito dejanje kuharice so napravili name globok vtis. Odprla mi je oči in tega ne pozabim nikoli. Toda čas je. Takoj se prične predstava.

Luškov je pozdravil, odšel gor na balkon in pustil strmečega odvetnika samega.

Ni se mu posvečilo — "Kako vam ugaja vaš portret?" "Odlično rečno, ne ugaja mi. Priglasite, morate, da se vam ni posvečilo." Slikar: "Ze prav, toda tudi ja gu se vi niste posvečilo."

Profesor pri obedu v hotelu: "Zenska, danes si pa res dobro kosilo skuhala." So pač profesorji raztreseni.

RADA BI IZVEDELA kje se nahaja moj prijatelj Klandnik, zadnje pismo sem prejela od njega pred štirimi leti iz Barbare, Calif., a sedaj pa ni več. Prosim ga, naj se mi na moj naslov: Mrs. Anna B. (prejeto Biskup), 652 Cherry Bridgeville, Pa.

SEST DNI PREKO OCE... 110 de Franco, 8. nov. - 6 (10 P. M.) FRANCE, 22. NOV. - 12. (10 P. M.) PARIS - 24. JAN. (10 P. M.)

FRENCH 211 N. Michigan Chicago.

Otročji kašelj... Mra. H. L. Harris, Faber, Va. sem našla lemat Nuga-Tone, in sem se odločila. Bilo sem tudi bolna, sem se znebila. Imela sem slabo kri, težko sem se ustala, imela sem tudi težave s srcem. Nuga-Tone me je izboljšal, da se počutim bolj se na pred par meseci."

NA PRODAJ V Framu pri Mariboru na Štajerskem se proda mlin s oltarjem. Mlin sestoji iz štirih parov kamnov in zraven je tovarna za olje. Poslojpe je vse v dobrem stanju in na stalni vodi. Proda se vsled bolezni. Za ceno in druga pojasnila pišite na naslov: Karol Černež, Fram pri Mariboru, Jugoslavija. — (Adv.)

Naravnost iz tovarne! Italijanske harmonike Najboljše na trgu... ITALIAN ACCORDEON MFG. CO. Chicago. 323 Polk Street, Dept. 22

Tiskarna S. N. P. J. SPREJEMA VSA V TISKARSKO OBRT SPADAJOCA DELA... S. N. P. J. PRINTERY 2657-59 So. Lawrence Avenue CHICAGO, ILL. TAM SE DOBE NA ŽELJO TUDI VSA USTRENA POJASNILA

RAZNO

Meda pri mizi. Ne samo obleka, stanovanje, mišljenje in družabnost se spreminjajo po modi, temveč tudi način jedi. Pomislimo samo, kakšen vse drugačen okus je imelo to, kar so jedli naši dedje in kar jemo sedaj mi.

Gobavost v preprogi. Otroka bogatega industrijalca v Saint-Etienneu na Francoskem sta zbolela za čudni kožni bolezni. Starša sta ju na nasvet hitnega zdravnika povedla k nekemu pariskemu specialistu, ki je izjavil, da ju bo moral dalj časa opazovati in bi bilo torej najbolje, da bi ostala v njegovi kliniki.

Sladkorno drevo in drevo, ki izločuje mašč. Fildov muzej je organiziral pred nedavnim ekspedicio v Nanajsko deželo ob Amazonki. Vodja te ekspedije je Williams, ki je preiskal več doslej neznanih ozemelj, je poslal sedaj svoje prvo poročilo. Njegovo zanimanje sta vzbudili zlasti dve čudni drevesi, ki raseta po onih krajih. Eno daje tako sladke jagode, da lahko nadomestujejo sladkor, druge izločuje oljnatu snov, ki sliči po zunanjo-

sti, okusu in vseh drugih lastnosti popolnoma živalski mašč. Indijanci iz tamonjnih krajev poznajo celo kopico zdravilnih rastlin, s katerimi izlečijo najtežje bolezni. Ribe lovijo v strupi, ki jih mečejo v vodo in ki umorijo v svoji okolici vse ribe, tako da postanejo ribičem lahek plen. Ti strupi ne spreminjajo okusa ribjega mesa in so za človeka popolnoma neškodljivi.

Hrana in značaj. Fiziolog dr. Edvard Patterson je predložil newyorski znanstveni družbi razpravo o učinkih prehrane na človeški značaj. Po njegovem mnenju bi poboljšali človeštvo še s tem, če bi znanstveno preučili in reformirali njegovo prehrano. Najbolj trpi naš značaj zaradi mesne hrane; ta proizvaja v našem organizmu rane strupe, ki nas kvarijo fizično in posredno po tem tudi moralno. Še slabše je z onimi, ki se zatekajo naravnost k strupom, kakršna sta broma in alkohol. Patterson veli, da je boljše človeštvo, človeštvo, ki ne bo poznalo sdrsljivosti in slabih nagnjenj, v rokah žensk, ki bi ga lahko ustvarile z razumnejšo in zdravjšo hrano.

Zlota napredaj. K znanemu zdravniku in učencu profesorju Voronovu je prišel čuden možakar, potomec obubožane madžarske ugledne družine in mu ponudil svoje žlize v nakup, da bi jih porabil zdravnik v znanstvene svrhe. Do tega koraka je možka privedla beda in pa — nesrečna ljubezen. Bil je zaljubljen v dekle iz boljše hiše, a ve, da ne bo iz te ljubezni nikoli nič. Menil je, da bi mu odstranitev žlez oskravila tudi srčne bolečine.